

[Handelsministeren.]

forslagets Vedtagelse skulde blive mindre godt stillede, end hvis det ikke blev vedtaget, tværtimod.

Dermed tror jeg at have besvaret de fremsatte Indvendinger paa en saadan Maade, at jeg kan slutte mine Bemærkninger og paa ny anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Socialdemokratiets ærede Ordfører her, den højtærede Handelsminister, ligeledes her i Salen, og den højtærede Statsminister ved en glad Sammenkomst paa Skydebanen har jo nu fastslaaet, at det kapitalistiske System duer ikke mere. Jeg benægter ikke, at der sker Sammenbrud under dette System, men jeg tillader mig at paa-staa, at skal Samfundet atter komme til Kræfter, skal det nok vise sig, at det bliver med det System, vi en Gang har. Men var det med disse Udtalelser fra de 3 ærede Herrer in mente ikke rart at faa at vide, hvilket System de vil sætte i Stedet? Var det ikke rimeligt, at de førte Bevis for, at de dog i hvert Fald i det smaa kan bygge noget op, der er bedre? For de Fraser, som jeg vil kalde det, som man nu udslynger den ene Gang efter den anden, hvad enten man har et Glas Vin staaende foran sig eller maa nøjes med den ærede Forsamling, som her er til Stede, dem synes jeg det var paa Tide at komme væk fra og komme ned paa Jorden og faa at vide: hvad vil man sætte i Stedet?

S. Munk: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal mente, at Vanskelighederne for Firmaet Burmeister & Wain var indtraadt saa forholdsvis pludseligt, hvorimod det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente det stik modsatte: at man sikkert for Tid tilbage kunde spore, at der vilde opstaa Forhold af den Art, der her er Tale om, og i samme Forbindelse og formentlig af denne Grund mente det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at Forslaget var fremkommet for sent.

Naar Forslaget først er fremkommet nu, er det, fordi det ikke kunde fremkomme for paa Grund af Firmaets egen Tilbageholdenhed, om jeg saa maa sige, fordi Firmaet ganske simpelt har ladet staa til, saa længe som det overhovedet har været muligt at klare sig, og har ment, at det ikke var nødvendigt at henvende sig til Staten. Hvis

det ærede Medlems Udtalelse skal forstaaes som en Kritik, er det altsaa en Kritik, som rammer fuldkommen ved Siden af. Det er Firmaets egen henholdende Politik, der har medført, at vi saa sent kommer til at behandle denne Sag, hvad jeg ogsaa beklager og beklagede i mit første Indlæg; jeg sagde, at vi blev stillet overfor en fuldbyrdet Kendsgerning, og at vi begribeligvis var nødt til at handle og handle ret hurtigt.

Det ærede Medlem var meget højt oppe og opfandt det Udtryk, at jeg havde „overfaldet“ de private Virksomheder; jeg havde benyttet Lejligheden til et „Overfald“ paa det private Initiativ, tror jeg det var, det ærede Medlem sagde. Vi har i mit Parti gennem alle Aarene bekæmpet det privatkapitalistiske Samfundssystem; det er nævnt ved adskillige Lejligheder, og det er nævnt ved adskillige af de Forfald, hvor vi har været stillet i en lignende Situation som her, og hverken det ærede Medlem Hr. Christmas Møller eller den tidligere ærede Formand for det konservative Partis Folketingsgruppe, det ærede Medlem Hr. Pürschel, kan forskrække os eller faa os til at lade være for Fremtiden overfor Befolkningen at fremhæve det, som vi mener er Hovedaarsagen til de kaotiske økonomiske Forhold, vi lever under, blot fordi der er kommet et Par kommunistiske Repræsentanter her ind, som man formentlig fra den Side mener nu skulde have Eneret paa at docere det Program, som vi Gang paa Gang har kæmpet for og efterhaanden har faaet en anselig Vælgerskare til at slutte sig til.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spørger, hvorfor jeg fremhæver de høje Dividender og Udbytter, og han nævner Tallene fra 1875 til Dato og siger, at det Udbytte, der har været betalt, har ikke været særlig stort, det betyder intet. Hvorfor gør det ærede Medlem nu det? Hvorfor skelner det ærede Medlem ikke mellem Tiden fra 1875 til Krigens Begyndelse og Tiden fra den Dag og til Dato? Thi Sagen er netop den, at indtil Krigens Begyndelse udbetalte man ikke det høje Udbytte, da konsoliderede man Virksomheden, og man fik skabt en god Virksomhed; men fra Krigens Begyndelse blev det ganske anderledes, f. Eks. i 1916, hvor man udbetalte 25 pCt. i Tantième og Udbytter og gav kæmpehøje Direktørlønninger, hvis Størrelse Aktionærerne ikke en Gang kunde faa Oplysning om, i Stedet for at konsolidere sig, som den højtærede Handelsminister sagde før, saa man dog kunde klare sig i alt Fald et Aar uden at behøve